

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/680/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2101899960
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2101899960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 480, proti odporcovi: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, X., v konaní o zaplatenie istiny 29,87 Eur a iné, o vzájomných návrhoch odporcu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 12C/22/2001-1128 zo dňa 3. apríla 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd **n a r i a d ť u j e** opravu výroku napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa tak, že rozsudok sa týka protinávru odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti (zrejme protinávru) istiny 169,55 Eur spolu s úrokom vo výške 17,6% ročne zo sumy 50,92 Eur od 01.01.2002 do zaplatenia, zo sumy 41,86 Eur od 01.01.1998 do zaplatenia, zo sumy 76,77 Eur od 01.01.2005 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšku súd (zrejme protinávru odporcu) návrh zamietol. Vyslovil, že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 696 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 494, § 559 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 120 ods. 1, § 154 ods. 1, § 159 ods. 2, 3, § 83, § 104 ods. 1 veta prvá, § 159 ods. 3 O.s.p., Občianskeho súdneho poriadku. Vecne argumentoval tým, že o návrhoch navrhovateľa súd rozhodol čiastočným rozsudkom č.k. 12C/22/2001-1031 zo dňa 22.02.2013 a zároveň rozhodol, že o vzájomných návrhoch odporcu a náhrade trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Po odvolaní odporcu v časti konania, v ktorej súd čiastočne vyhovel návrhu odvolací súd potvrdil rozsudkom č.k. 11Co/309/2013-1111 zo dňa 27.11.2013.

Predmetom konania zostali vzájomné návrhy odporcu, ktorý ich rozširoval a zužoval (žiadal o pripustenie zmeny vzájomného návrhu jeho rozšírením, bral návrhy aj vzájomné návrhy čiastočne späť), niektoré jeho návrhy a vzájomné návrhy boli právoplatnými uzneseniami súdu odmietnuté, v niektorých častiach bolo konanie o nich zastavené, resp. nebola pripustená zmena vzájomného návrhu. Podrobná genéza podaných vzájomných návrhov a návrhov odporcu je uvedená v rozsudku tunajšieho súdu z č.l. 1031 zo dňa 22.02.2013 a v podrobnostiach súd odkazuje na toto rozhodnutie.

Súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.01.2013, č.k. 12C/22/2001-1001 rozhodol v I. časti o pripustení zmeny vzájomného návrhu a v II. časti nepripustil zmenu vzájomného návrhu jeho rozšírením. Odporca proti tomuto uzneseniu podal dňa 04.02.2013 odvolanie a opätovne podal návrh na zmenu (rozšírenie) vzájomného návrhu.

Následne súd rozhodol o vzájomných návrhoch odporcu uznesením zo dňa 15.02.2013, ktorým pripustil zmenu petitu nasledovne:

1. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 87,30 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.1991 do zaplataenia.
2. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 69,71 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.1991 do zaplataenia.
3. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 225,72 Eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania zo sumy 49,79 Eur od 01.01.1997 do zaplataenia, zo sumy 53,11 Eur od 01.01.1998 do zaplataenia, zo sumy 58,42 Eur od 01.01.1999 do zaplataenia, zo sumy 64,40 Eur od 01.01.2000 do zaplataenia.
4. Súd určuje navrhovateľovi dobroprisať odporcovi sumu 1.461,16 Eur.
5. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 50,92 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.2002 do zaplataenia.
6. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 41,86 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.1998 do zaplataenia.
7. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 76,77 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.2005 do zaplataenia.
8. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi sumu 97,49 Eur spolu so 17,6% ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,77 Eur od 01.01.1999 do zaplataenia, zo sumy 51,72 Eur od 01.01.2000 do zaplataenia.

Uvedené zostalo predmetom konania, nakoľko v II. časti uznesenia súd nepripustil zmenu vzájomného návrhu jeho rozšírením, odporca svojim podaním zo dňa 15.02.2013 podal odvolanie proti citovanému uzneseniu v jeho II. časti, ale Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/307/2013-1107 zo dňa 29.11.2013 odmietol odvolanie odporcu voči uzneseniu Okresného súdu Trnava č.l. 1001 zo dňa 25.01.2013 a uznesením č.k. 11Co/308/2013-1109 zo dňa 29.11.2013 odmietol odvolanie odporcu voči uzneseniu Okresného súdu Trnava č.l. 1016 zo dňa 15.02.2013.

Uznesením zo dňa 15.02.2013 bol ustálený celkový vzájomný návrh odporcu vo všetkých jeho častiach. Odporca sa domáha:

- v bode 1. podaním doručeným súdu dňa 09.07.2002 (č.l. 127) zaplataenia sumy 2.630,- Sk/87,30 Eur s 17,6% úrokom z omeškania od 01.01.1991 do zaplataenia z titulu nevyplateného zostatku z Fondu financovania údržby a investícií pri finančnom vyporiadaní v januári 1991,
- v bode 2. podaním doručeným súdu dňa 09.07.2002 (č.l. 127) zaplataenia sumy 2.100,- Sk/69,70 Eur s 17,6% úrokom z omeškania od 01.01.1991 do zaplataenia z titulu nesprávne zadrživanej sumy za rezervu na výmenu plynového sporáka,
- v bode 3. podaním doručeným súdu dňa 09.07.2002 (č.l. 127) zaplataenia sumy 6.800,- Sk/225,72 Eur z titulu nevyplatenej odmeny ako predsedovi samosprávy schválenej Zhromaždením delegátov za roky 1996 až 1999 a to za rok 1996 sumu 49,79 Eur s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 01.01.1997 do zaplataenia, za rok 1997 sumu 53,11 Eur s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 01.01.1998 do zaplataenia, za rok 1998 sumu 58,42 Eur s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 01.01.1999 do zaplataenia, za rok 1999 sumu 64,40 Eur s úrokom z omeškania 17,6% ročne od 01.01.2000 do zaplataenia.
- v bode 4. podaním doručeným súdu dňa 15.08.2002 (č.l. 130) sa domáha dobroprisania sumy 44.019,- Sk/1.461,16 Eur za neodôvodnené vyčíslovanie poplatkov z omeškania,
- v bode 5. podaním doručeným súdu dňa 18.11.2002 (č.l. 193) sa domáha zaplataenia sumy 1.534,- Sk/50,92 Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 01.01.2002 do zaplataenia z titulu nesprávne účtovaných poplatkov za odvoz smetia roku 1993 až 2001. Konkrétne pri počte 4 bývajúcich osôb sa domáha zaplataenia sumy 0,73 Eur za rok 1993, sumy 0,96 Eur za rok 1994, od nasledujúceho roku pri počte 3 osôb sa domáha zaplataenia sumy 2,89 Eur za rok 1995, sumy 5,81 Eur za rok 1996, sumy 5,61 Eur za rok 1997, sumy 6,07 Eur za rok 1998, sumy 7,14 Eur za rok 1999, sumy 9,19 Eur za rok 2000, sumy 12,51 Eur za rok 2001.
- v bode 6. sa podaním doručeným súdu dňa 25.04.2005 (č.l. 260) domáha zaplataenia sumy 1.261,- Sk/41,86 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne z istiny od 01.01.1998 do zaplataenia z titulu neoprávneného účtovania dane za obdobie od 1993 do 1997 v členení za rok 1993 vo výške 6,01 Eur, za rok 1994 a 1995 (25,- Sk x 24 mesiacov) 600,- Sk/19,92 Eur, za rok 1996 a 1997 (20,- Sk x 24 mesiacov) 480,- Sk/15,93 Eur.
- v bode 7. sa podaním doručeným súdu dňa 25.04.2005 (č.l. 260) domáha zaplataenia sumy 2.312,78 Sk/76,77 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne z istiny od 01.01.2005 do zaplataenia z titulu neoprávneného účtovania zálohových platieb a vyúčtovania za spracovanie

vyúčtovania - meranie a rozúčtovanie za obdobie rokov 1995 - 2004, po spresnení obdobia na pojednávaní dňa 12.12.2007 (č.l. 392). Uvedená suma sa skladá zo zálohovej platby za roky 1997 až 2004 za 8 rokov po 16,- Sk mesačne, spolu 1.536,- Sk a vyúčtovania za obdobie rokov 1995 až 2003 spolu 776,78 Sk.

- v bode 8. na pojednávaní dňa 27.10.2011 (č.l. 726) rozšíril vzájomný návrh o zaplatenie 2.937,- Sk/97,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 1.379,- Sk/45,77 Eur od 01.01.1999 do zaplatenia a zo sumy 1.558,- Sk/51,72 Eur od 01.01.2000 do zaplatenia z titulu preplatku za rok 1998 vo výške 1.379,- Sk a za rok 1999 vo výške 1.558,- Sk, ktoré boli navrhovateľom nesprávne započítané na poplatky z omeškania, na ktoré podľa názoru odporcu nemal právo.

Navrhovateľ v konaní opakovane vznášal námietku premlčania voči nárokom, ktoré si uplatňoval odporca. Z dôvodu premlčania a nedôvodnosti uplatnených nárokov navrhol vzájomné návrhy zamietnuť.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie výsluchmi odporcu, prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa, písomnými podaniami oboch účastníkov konania, nižšie označenými listinnými dôkazmi, právoplatnými rozhodnutiami a spisovými materiálmi vo veciach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/108/2003, 19C/52/2001, 22C/22/1994, 31C/135/2006 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z obsahu spisu vyplýva, že Výmerom na pridelenie bytu - zloženie členského podielu zo dňa 08.07.1971, vydaného Druhým stavebným bytovým družstvom v Trnave bol odporcovi pridelený 3-izbový družstevný byt č. XX na X. poschodí na sídl. H. M. G. bl. č. XX. Podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. X. je od 04.01.2010 výlučným vlastníkom bytu č. XX na X.p. na L. ul. č. XX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 6614/200033 odporca.

Zo Stanov navrhovateľa, účinných 26.11.1992, piata časť čl. 53 bod 6. vyúčtovaním zistený preplatok podľa ods. 2 a 4 uhradí družstvo členovi najneskôr do 60 dní po vyúčtovaní. V tej istej lehote je člen povinný uhradiť družstvu vyúčtovaním zistený nedoplatok.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 22C/22/1994 a rozsudkov okresného aj krajského súdu v danej veci, ktoré sa nachádzajú na č.l. 153 a 155 v spojenom spise 18C/342/2001 súd zistil, že predmetom konania boli nedoplatky odporcu voči navrhovateľovi za predchádzajúce obdobie od 01.01.1991 do 28.02.1998.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 11C/108/2003 a rozsudkov okresného aj krajského súdu a najvyššieho súdu v danej veci, ktoré sa nachádzajú na č.l. 698, 472 a 702 súd zistil, že predmetom konania boli nedoplatky odporcu voči navrhovateľovi za obdobie od 01.10.2000 do 31.03.2003, pričom súd návrh zamietol.

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 31C/135/2006 súd zistil, že konanie je prerušené a jeho predmetom je nedoplatok s príslušenstvom za obdobie od 01.04.2003 do 28.02.2005.

K jednotlivým bodom protinávrhu odporcu súd potom uviedol:

K bodu 1.,2.

Z oznámenia navrhovateľa zo dňa 25.04.1995 súd zistil, že navrhovateľ eviduje pohľadávku odporcu z fondu financovania údržby a investícií vo výške 2.630,- Sk a rezervu 2.100,- Sk na výmenu sporáka. Na uvedené oznámenie reagoval odporca listom zo dňa 09.05.1995. Z odpovedí navrhovateľa zo dňa 21.10.1993 a 03.10.1994 súd zistil, že odporca žiadal preplatenie prostriedkov z FFÚaI už v predchádzajúcich rokoch.

K bodu 3.

Navrhovateľ uviedol, že ročné odmeny sa správcom domov vyplácali v roku 1997 v termíne od 08.12. do 12.12.1997, v roku 1998 v termíne od 08.12. do 12.12.1998, v roku 1999 v termíne od 08.12. do 12.12.1999, v roku 2000 v termíne od 08.12. do 12.12.2000. Podaním zo dňa 07.08.2013 doručeným súdu dňa 06.03.2014 uviedol, že odporca nemá zákonný nárok na vyplatenie odmeny predsedu samosprávy z dôvodu, že mal nedoplatok k uvedenému dňu na nájomnom.

Z uznesenia Zhromaždenia delegátov zo dňa 28.04.1999 (č.l. 230) súd zistil, že odmena pre rok 1999 pre predsedu samosprávy je 1.940,- Sk. Z uznesenia Zhromaždenia delegátov zo dňa 22.04.1998 (č.l. 233) súd zistil, že odmena pre rok 1997 pre predsedu samosprávy bola 1.600,- Sk a za rok 1998 vo výške 1.760,- Sk.

Z oznámenia navrhovateľa zaslaného odporcovi dňa 27.04.1998 súd zistil, že predstavenstvo navrhovateľa rozhodlo, že odmena pre členov samosprávy bude vyplatená len, ak predseda samosprávy nebude mať nedoplatok na úhradách za užívanie bytu. Odporca ku dňu 31.03.1998 vykazoval nedoplatok 18.915,- Sk. V roku 1997 bola vyplatená záloha a druhá polovica odmeny sa vypláca v čase oznámenia.

Z oznámenia navrhovateľa zaslaného odporcovi dňa 23.09.1998 a 03.06.1999 súd zistil, že predstavenstvo navrhovateľa rozhodlo, že odmena pre členov samosprávy bude vyplatená len, ak predseda samosprávy nebude mať nedoplatok na úhradách za užívanie bytu, odporca ku dňu 30.08.1998 vykazoval nedoplatok 34.444,- Sk a ku dňu 30.04.1999 nedoplatok vo výške 12.903,- Sk.

K bodu 4.

Z upomienky navrhovateľa (č.l. 229) zo dňa 09.04.2001 súd zistil, že navrhovateľ pri kontrole účtu odporcu k marcu 2001 zistil nedoplatok vo výške 4.358,- Sk a poplatok z omeškania spolu so súdnymi trovami vo výške 44.019,- Sk, spolu 48.557,- Sk. A vyzval odporcu k jeho úhrade do 15 dní od doručenia upomienky.

V časti uplatneného nároku na dobropísanie sumy 44.019,- Sk súd podanie navrhovateľa odmietol uznesením č.l. 256 zo dňa 11.04.2005 a po odvolaní odporcu Krajský súd uznesením č.k. 10Co/104/2006-329 zo dňa 28.04.2006 zrušil uznesenie s tým, že je zrejmé čoho sa odporca domáha a na akom skutkovom základe.

Odporca v pripojenom konaní 18C/342/2001, v ktorom mal postavenie navrhovateľa sa domáhal návrhom doručeným súdu dňa 04.09.2001 okrem iného uloženia povinnosti stornovať poplatok z omeškania vo výške 44.019,- Sk, teda žiadal rovnaké plnenie ako podaním doručeným súdu dňa 09.08.2002 v konaní 12C/22/2001. Súd uznesením č.k. 12C/22/2001-496 zo dňa 06.10.2008 podanie v tejto časti odmietol. Krajský súd uznesením č.k. 10Co/8/2009-549 zo dňa 30.04.2009 potvrdil čiastočné odmietnutie návrhu s odôvodnením, že odporca neobjasnil samotnú požiadavku na „stornovanie“.

Odporca v podaní doručenom súdu dňa 06.02.2012 uviedol, že dobropísanie v účtovnej terminológii znamená zrušenie nesprávne účtovanej sumy a on sa svojim návrhom domáha zrušenia všetkých vyčíslených poplatkov z omeškania.

Odporca podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 špecifikoval poplatky z omeškania, ktoré žiadal dobropísať a to za rok 1993 vo výške 78,60 Eur, za rok 1994 vo výške 114,59 Eur, za rok 1995 vo výške 208,26 Eur, za rok 1996 vo výške 424,52 Eur, za rok 1997 vo výške 698,73 Eur, za rok 1998 vo výške 0,- Eur za rok 1999 vo výške 1.356,37 Eur a súdne trovy 692,- Sk/22,97 Eur, za rok 2000 vo výške 1.438,19 Eur súdne trovy 22,97 Eur, t.j. spolu 131.503,- Sk/4.365,10 Eur.

K bodu 5.

Odporca až listom zo dňa 04.11.2002 písomne oznámil navrhovateľovi, že v byte bývajú 3 osoby. Navrhovateľ podaním zo dňa 09.02.2012 zdôvodnil a doložil Hláseniami o počte osôb za rok 1998 a 1999, podrobný výpočet nákladov na smeti za rok 1998, pričom pri výpočte vychádzal z počtu nahlásených osôb 920 a na byt odporcu boli počítané 3 osoby v zmysle predloženého hlásenia (13,09 Sk x 36 osobomesiac = 471,24 Sk čo je v súlade s ročným vyúčtovaním - ďalej len „RV“ čl. 97) a za rok 1999 vychádzal z počtu osôb 889 a na byt odporcu opätovne boli počítané 3 osoby (15,47 Sk x 36 osobomesiac = 556,92 Sk čo je v súlade s RV čl. 103) .

Z predložených ročných vyúčtovaní za roky 1993 až 2001 súd zistil, že do októbra 1995 vrátane vychádzal pri ročnom vyúčtovaní navrhovateľ z 4 osôb žijúcich v byte a od novembra 1995 už vychádzal z 3 žijúcich osôb v byte, nakoľko počítal s 36 osobomesiacmi.

K bodu 6.

Z predložených ročných vyúčtovaní za roky 1993 až 1997 súd zistil, že odporcovi bola vyúčtovaná daň z nehnuteľnosti za rok 1993 vo výške 181,- Sk/6,01 Eur, za rok 1994 a 1995 po 300,- Sk/9,96 Eur, za rok 1996 a 1997 po 240,- Sk/7,97 Eur.

K bodu 7.

Zo zápisnice zo zasadania predstavenstva navrhovateľa zo dňa 25.08.1997 (č.l. 838) súd zistil, že predstavenstvo prijalo uznesenie č. 251 a stanovilo novú položku úhrad za spracovanie vyúčtovania 16,- Sk mesačne na byt, za rok 1997 sa táto položka zúčtuje v rámci ročného vyúčtovania. Navrhovateľ si ročne účtoval sumu 192,- Sk/6,37 Eur len za rok 1997 a 1998, od roku 1999 do roku 2004 uvedená záloha bola vyúčtovaná a v každom roku mal v tejto časti ročného vyúčtovania preplatok. Navrhovateľ predložil doklady preukazujúce jeho náklady na vyúčtovanie, meranie a rozúčtovanie za rok 2004 (č.l. 853 až 914).

K bodu 8.

Z dokladov o prevzatí ročných vyúčtovaní (ďalej len RV) vyplýva, že RV za rok 1997 odporca a jeho manželka prevzali dňa 12.07.1998, RV za rok 1998 dňa 19.05.1999, RV za rok 1999 dňa 29.06.2000. Na pojednávaní dňa 27.02.2012 súd uviedol účastníkom, že zostalo sporným ročné vyúčtovanie roku 1998 a 1999, a to v časti studenej vody, teplej vody, tepla, spoločnej elektriny, náklady na smeti a náklady na spracovanie vyúčtovania s tým, že za zhodné súd považuje tvrdenie o počte spoluzijúcich osôb v byte, a to tri osoby od roku 1997.

Na to odporca uviedol, že nemá záujem na predražení sporu vypracovávaním znaleckých posudkov. V písomnom podaní zo dňa 11.03.2012 odporca uviedol, že naďalej trvá na všetkých podaniach, prepočtoch a dôkazoch, ktoré súdu doručil s príslušnou dokumentáciou, ktoré jednoznačne preukazujú v dostatočnej miere jeho oprávnené požiadavky, bez potreby znaleckého dokazovania.

Na pojednávaní dňa 26.04.2012 súd uviedol, že vzhľadom na vznesené námietky odporcu, na ktorých trvá a ktorými namieta správnosť vyúčtovania zálohových úhrad za rok 1998 a 1999 a tiež namieta správnosť vyúčtovania merania a rozúčtovania v roku 2004, ktoré boli vyúčtované v ročnom vyúčtovaní, súd ich nie je schopný posúdiť napriek tvrdeniu odporcu, ide o odbornú otázku, ktorú musí posúdiť znalec.

Následne súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 02.05.2012, č.k. 12C/22/2001-928 nariadil v predmetnej veci znalecké dokazovanie znalcom Ing. Bartišekom, ktorému uložil v bodoch 1 a 2 skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 1998 a 1999 vo všetkých položkách vyúčtovania a v bode 3. uložil skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 2004 len v časti týkajúcej sa položky vyúčtovania, merania a rozúčtovania.

Odporca v písomnom podaní zo dňa 31.05.2012 (č.l. 931) uviedol, že znalecké dokazovanie by zapríčinilo ďalšie prieťahy konania a z tohto dôvodu berie návrh v uloženej úlohe znalcovi v bodoch 1 až 3 späť. Na výzvu súdu odporca v podaní zo dňa 30.06.2012 upresnil, že netrvá na vznesených námietkach voči správnosti vyúčtovania za rok 1998, 1999.

Následne súd uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 09.07.2012, č.k. 12C/22/2001-937 zrušil uznesenie č.k. 12C/22/2001-928 zo dňa 02.05.2012.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 19.09.2012 uviedol, že v prípade, ak by sa súd rozhodol, že nariadi na posúdenie niektorých otázok znalecké dokazovanie, navrhovateľ voči tomu nemá žiadne výhrady, poskytne potrebnú súčinnosť (samozrejme s výnimkou materiálov, ktoré už boli podľa príslušných predpisov skartované), navrhovateľ však sám nenavrhuje znalecké dokazovanie a ani nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Mal za to, že predložil všetky potrebné listinné doklady na preukázanie svojich tvrdení. Predmetný byt, ktorého sa tento spor týka je vo vlastníctve odporcu a v správe navrhovateľa.

Vo vyjadrení zo dňa 24.01.2012 (č.l. 792 spisu) navrhovateľ oznámil súdu, že všetky písomnosti týkajúce sa obdobia, za ktoré sa odporca dožaduje svojich domnelých nárokov boli v súlade so Smernicou Slovenského zväzu bytových družstiev z 21.06.1976 ako aj v zmysle z. č. 395/2002 Z.z. o archívoch v platnom znení skartované a vyradené z registratúrnych zoznamov. Predložil Rozhodnutie MV SR zo dňa 29.09.2010 č. A/II-5/2010/00789, adresované navrhovateľovi, ktorým bolo rozhodnuté, že registratúrne záznamy uvedené v zozname registratúrnych záznamov bez znaku hodnoty „A“ navrhnuté na vyradenie pod por. číslami 01 až 230 z rokov 1960 až 2006 nespĺňajú kritéria hodnotenia záznamov podľa § 2 a § 3 vyhlášky, nie sú preto archívnymi dokumentmi a pôvodca ich môže zničiť.

Odporca na pojednávaní dňa 03.04.2014 opätovne trval na všetkých svojich podaniach a vyjadreniach.

Vecne súd prvého stupňa potom argumentoval, že k základným povinnostiam nájomcu patrí jeho povinnosť platiť nájomné a úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu. Vyplýva to aj z toho, že nájomná zmluva musí obsahovať výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu (pozri § 686 ods. 1). Spôsob, akým sa má v nájomnej zmluve určiť výška nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, však Občiansky zákonník bližšie neupravuje. Ustanovenie § 696 ods. 1 prenecháva tieto otázky úprave v osobitnom právnom predpise. To platí pre všetky nájmy bytov, okrem nájmov družstevných bytov. Pri družstevných bytoch platia na určenie nájomného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu stanovy príslušného bytového družstva. Závazkové právne vzťahy môžu vzniknúť najmä zo zmlúv, z protiprávnych úkonov, resp. deliktov, zo zákona, na základe konštitutívneho rozhodnutia štátneho orgánu a na základe iných právnych skutočností. Typickým dôvodom vzniku záväzkového vzťahu je zmluva.

Závazkový vzťah je právny vzťah, ktorý pôsobí medzi účastníkmi tohto vzťahu. Zákon vychádza z toho, že porušenie zmluvy sa rovná porušeniu práva, ktoré so sebou prináša zodpovednosť toho, kto právo porušil.

Nakoľko navrhovateľ vzniesol námietku premlčania súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či si odporca uplatnil svoje nároky vzájomnými návrhmi včas.

Premĺčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj

zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Odporca si svoje pohľadávky v bode 1. a 2. vo výške 157,- Eur uplatnil podaním doručeným súdu dňa 09.07.2002. Súd dospel k záveru, že tieto nároky si uplatnil po uplynutí premlčacej lehoty, nakoľko najneskôr z oznámenia navrhovateľa zo dňa 25.04.1995 sa odporca dozvedel, že jeho pohľadávku navrhovateľ eviduje vo výške 2.630,- Sk z financovania údržby a investícií a 2.100,- Sk na výmenu sporáka, pričom reagoval na písomnú žiadosť odporcu už aj dňa 03.10.1994 a 21.10.1993. Na uvedené oznámenie reagoval odporca listom zo dňa 09.05.1995. Premlčacia doba uplynula najneskôr dňa 09.05.1998. Preto súd v tejto časti návrh zamietol.

Pohľadávka z titulu nevyplatenej odmeny predsedovi samosprávy vo výške 225,72 Eur (bod 3.) bola na súd doručená rovnako dňa 09.07.2002. V konaní bolo preukázané, že odmena bola splatná vždy od 08.12. do 12.12. daného roku, avšak jej výplata bola podmienená vyrovnaním nedoplatkov voči navrhovateľovi na základe rozhodnutia predstavenstva navrhovateľa. Naviac odporca nepreukázal výšku odmeny za rok 1996, avšak toto ani nebolo potrebné, nakoľko táto jeho pohľadávka bola uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 13.12.1996 a uplynula dňa 13.12.1999, rovnako i nárok na odmenu za rok 1997 bol premlčaný dňa 13.12.2000 a za rok 1998 bol premlčaný dňa 13.12.2001. Keďže odporca nedoplatky voči navrhovateľovi nevyrovnal a to ani do súčasnosti, nakoľko súdu je známe z úradnej činnosti, že prebieha viacero sporov medzi účastníkmi o zaplatenie nedoplatkov, ktoré nie sú k dnešnému dňu ukončené, nevzniklo mu právo na vyplatenie odmeny a preto súd návrh v tejto časti zamietol v celom rozsahu.

Dňa 27.10.2011 si odporca uplatnil pohľadávku vo výške 97,49 Eur z titulu nevyplateného preplatku (bod 8.) z RV za rok 1998, ktoré prevzali s manželkou dňa 19.05.1999 a z RV za rok 1999, ktoré prevzali dňa 29.06.2000. Premlčacia lehota uplynula dňa 19.05.2002 a 29.06.2003, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

V bode 4. odporca špecifikoval svoju požiadavku na dobropísanie sumy 44.019,- Sk/1.461,16 Eur doložením upomienky zo dňa 09.04.2001, v ktorej sa pri sume 44.019,- Sk uvádza jej špecifikácia slovami poplatok z omeškania a súdne trovy, teda uvedená suma sa skladá z dvoch položiek. Odporca po výzvach súdu až podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 bližšie špecifikoval svoj nárok, avšak z jeho špecifikácie naďalej nie je zrejmé z čoho sa skladá ním žiadaná istina 44.019,- Sk/1.461,16 Eur. Z navrhovateľom predloženej špecifikácie súd zistil, že žiadal stornovať poplatky z RV za roky 1993 až 2000 vo výške 130.122,- Sk/4.319,26 Eur a súdnych trov 2x 692,- Sk spolu 131.506,- Sk čo je v rozpore s uplatnenou pohľadávkou na dobropísanie sumy 44.019,- Sk.

V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by sa navrhovateľ domáhal zaplatenia poplatku z omeškania vo výške 44.019,- Sk od odporcu a ani, že by sa odporca domáhal vrátenia tejto sumy prevzatej či neprávom zadrživanej navrhovateľom. V takom prípade by súd ako jednu z predbežných otázok skúmal správnosť vyúčtovania a tiež dôvodnosť účtovania poplatkov z omeškania. V ostatnom súd poukazuje na závery uvedené v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.04.2009 č.l. 549, ktorým odmietol podanie odporcu v rovnakom uplatnenom nároku a konštatoval, že nie je zrejmý zmysel danej požiadavky odporcu. Samotný odporca uviedol, že sa domáha zrušenia nesprávne účtovanej pohľadávky. Samotné účtovanie poplatkov z omeškania v účtovníctve navrhovateľa bez rozhodnutia súdu nie je vykonateľným titulom a preto súd návrh v tejto časti zamietol. Odporca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatného - podľa odporcu chybného účtovania poplatkov z omeškania v zmysle § 80 písm. c) O.s.p.

Okrem uvedeného, v konaní bolo preukázané, že istina a poplatky z omeškania za obdobie od 01.01.1991 do 28.02.1998 boli predmetom súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod č.k. 22C/22/1994, okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 24.03.1998 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 26.01.1999. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.03.1997. Nakoľko istinu určenú rozhodnutím súdu odporca neuhradil v lehote splatnosti, súd v konaní 19C/52/2001 rozhodol o výške poplatku z omeškania z istiny priznanej rozsudkom č.k. 22C/22/1994 za ďalšie obdobie od 01.03.1998 do 30.09.2000. Rozsudkom v konaní 12C/22/2001-1031 zo dňa 22.02.2013 súd rozhodol o poplatku z omeškania z nedoplatku z ročného vyúčtovania za rok 1997, t.j. zo sumy 2.698,- Sk za obdobie od 01.10.1998 do 30.04.1999 a po ročnom vyúčtovaní za rok 2008 zo sumy 1.319,- Sk od 01.05.1999 do 31.05.2000, súd ďalej rozhodoval o poplatku z omeškania z nedoplatku určeného rozsudkom vo veci 22C/22/94 za obdobie od 01.10.2000 do 31.03.2003. Uvedené právoplatné rozsudky sú pre účastníkov

i pre súd právne záväzné (§ 159 ods. 2 O.s.p.) a tvoria prekážku res iudicata (veci rozhodnutej) v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p., ktorá bráni opätovnému prejednaniu veci v prípade, ak by sa odporca domáhal nie stornovania ale vrátenia poplatkov z omeškania.

Záverom zdôraznil, že premetom konania 22C/22/1994 bola istina s príslušenstvom za obdobie od 01.01.1991 do 28.02.1998. V konaní vo veci 12C/22/2001 bola predmetom istina s príslušenstvom za obdobie od 01.10.1998 do 30.09.2000 a to vrátane vyúčtovania za rok 1998 a 1999. V konaní 11C/108/2003 bola predmetom istina s príslušenstvom za obdobie od 01.10.2000 do 31.03.2003. Právoplatné rozsudky v týchto veciach sú neodstrániteľnou procesnou prekážkou, aby o tej istej veci prebiehalo ďalšie konanie, preto súd konanie v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 a § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil v nasledovných častiach. V časti, v ktorej sa odporca domáha vyplatenia neoprávneného účtovania dane 41,86 Eur (bod 6.) za roky 1993 až 2001 (naviac pohľadávka odporcu je i premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 25.04.2005) a v časti uplatnených nárokov z titulu nesprávne účtovaných poplatkov za odvoz smetia (bod 5.) za obdobie rokov 1993 až 1997 vo výške 50,92 Eur (naviac pohľadávka odporcu je i premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 18.11.2002), nakoľko boli predmetom vyššie uvedených konaní. V časti uplatneného nároku z titulu neoprávneného vyúčtovania platieb a vyúčtovania za spracovanie vyúčtovania, merania a rozúčtovania (bod 7.) za obdobie od roku 1995 až 2004 vo výške 76,77 Eur súd konanie zastavil z dôvodu, že časť uplatneného nároku od roku 1995 do 31.03.2003 bola predmetom vyššie uvedených konaní, časť uplatneného nároku od 01.04.2003 do 31.12.2004 je predmetom konania na tunajšom súde č.k. 31C/135/2006, čo je rovnako neodstrániteľnou procesnou prekážkou, aby o tej istej veci prebiehalo ďalšie konanie. Zároveň odporca vzal svoj návrh podaním zo dňa 31.05.2012 späť v časti uložených úloh znalcovi v bodoch 1 až 3. Pričom v bode 3. bola znalcovi uložená úloha skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 2004 len v časti týkajúcej sa položky vyúčtovania, merania a rozúčtovania. Čo je tiež dôvod na zastavenie konania v tejto časti v zmysle § 96 Občianskeho súdneho poriadku. Naviac pohľadávka odporcu je z väčšej časti premlčaná, nakoľko si ju uplatnil podaním doručeným súdu dňa 25.04.2005 a z tohto dôvodu sú premlčané nároky splatné do 25.04.2002

Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že v tejto časti nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, nakoľko od roku 1999 vrátane odporca platil zálohovo mesačne sumu 16,- Sk, t.j. ročne 192,- Sk a navrhovateľ vyúčtovaním pravidelne zistil preplatok napr. v roku 2002 boli skutočné náklady 23,57 Sk a preplatok 168,43 Sk, v roku 2003 boli skutočné náklady 42,70 Sk a preplatok 149,30 Sk a v roku 2004 boli skutočné náklady 41,12 Sk a preplatok 150,88 Sk. Navrhovateľ predložil doklady preukazujúce jeho náklady na vyúčtovanie, meranie a rozúčtovanie za rok 2004 v rozsahu listinných dôkazov 61 listov. Nejde o jednoduchý matematický výpočet, ale je potrebné ustanovenie znalca z odboru ekonómie. Naviac odporca nevytýkal navrhovateľovi konkrétny nedostatok vyúčtovania v tejto časti len sčítal preplatky z jednotlivých vyúčtovaní a domáha sa ich zaplatenia.

Na základe vyššie uvedeného súd zastavil konanie v časti istiny 169,55 Eur aj s uplatneným príslušenstvom, nakoľko nasleduje istinu a vo zvyšku návrh zamietol a vyslovil, že o trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko súd rozhodoval o viacerých návrhoch navrhovateľa a viacerých vzájomných návrhoch odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca s tým, že rozsudok napáda odvolaním v celom rozsahu, ktoré odvolanie zdôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tiež namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že súd vo veci robí zbytočné prieťahy a neefektívne koná, následkom čoho je vec neukončená po dobu viac ako 13 rokov. V priebehu konania aj prostredníctvom postupu súdu sa dozvedel o úmyselných a protiprávných konaniach navrhovateľa - Bytového družstva proti jeho osobe v dôsledku čoho došlo k bezdôvodnému obohateniu v jeho neprospech, boli mu spôsobené škody a preto si postupne v konaní uplatnil nové vzájomné návrhy. Prvostupňový súd namiesto toho, aby včas a spravodlivo rozhodoval bezdôvodne mu odňal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a tak mu znemožňoval uplatňovanie jeho zákonných práv, tiež mu vyruboval vysoké zálohové platby aj na také znalecké dokazovanie, ktoré mohol posúdiť aj bez potreby znaleckého dokazovania na základe ním doložených dokladov. Odôvodnenie súdu premlčacou lehotou je nespravodlivé okrem iného aj z toho dôvodu, že Bytové družstvo, teda navrhovateľ, konal úmyselne protiprávne a preto premlčacia

doba je v danom prípade 10 rokov a to najmä z dôvodu, že Bytové družstvo svojim protiprávnym postupom úmyselne konal, bezdôvodne sa obohatil v jeho neprospech a to aj tým, že na jeho konto úhrad nájomného započítaval protiprávne poplatky z omeškania z nezaplatených v plnej výške zálohových platieb za užívanie bytu. Dôkazy sú založené v súdnom spise, pričom o týchto skutočnostiach sa dozvedel až na základe doložených dokumentov, ktoré si súd vyžiadal, pričom odôvodnenosť jeho tvrdení preukazuje aj doložená písomná dokumentácia založená v súdnych spisoch, na ktoré sa odvoláva aj prvostupňový súd, tzn. spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 12C/22/2001. Súd vo veci konal jednostranne v prospech navrhovateľa. Navrhovateľ bol súdom zvýhodňovaný aj z dôvodu možného ovplyvňovania v jeho neprospech prostredníctvom bývalej podpredsedníčky predstavenstva Bytového družstva JUDr. U. L., ktorá je sudkyňou Okresného súdu v Trnave. V snahe o mimosúdne riešenie sporu sa obrátil na nového riaditeľa Bytového družstva JUDr. N. O. so žiadosťou o zaplatenie zadržovaných súm 157,- Eur a 225,72 Eur (list z 23.04.2014), na ktorý list mu nebola do dnešného dňa daná žiadna odpoveď.

Predstavenstvo Bytového družstva nemalo žiaden zákonný nárok podmieňovať vyplatenie pohľadávky s tým, že bude uhradený protiprávny nedoplatok na úhradách za užívanie bytu v plnej výške. Vyčíslený nedoplatok 15.635,- Sk bol nútený zaplatiť do pokladne Bytového družstva dňa 01.03.2005 následkom čoho bola splnená požiadavka predstavenstva Bytového družstva uvedená v liste z 02.06.1995. Preto nič nebránilo tomu, aby jeho oprávnená pohľadávka mu bola Bytovým družstvom zaplatená aj bez potreby súdneho vymáhania. Nedoplatok za užívanie bytu bol Bytovým družstvom vyčíslený nesprávne. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 142/02, 4 Cdo 83/2006 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11C/108/03. V snahe ukončiť súdne spory požiadaval Bytové družstvo o upresnenie nedoplatkov, ktoré mu určil v celkovej výške 15.635,- Sk, ktorú bol nútený zaplatiť. Dodatočne zistil, že v tejto zaplatenej istine sú zaúčtované aj nesprávne poplatky z omeškania, ktorých protiprávnosť bola potvrdená vyššie citovanými rozhodnutiami. Suma 2.100,- Sk (69,72 Eur) je rezerva na výmenu plynového sporáka, ktorú Bytové družstvo nesprávne vyplácalo až pri zakúpení nového plynového sporáka. Podľa dôkazov, ktoré má k dispozícii Bytové družstvo vyplatilo takúto rezervu na výmenu plynového sporáka, napr. pánovi V., pánovi J.. Okrem toho má vedomosti, že vinou ich bytov boli vymenené sporáky v plnej výške hodnoty plynového sporáka na spoločné náklady z Fondu údržby. Súd teda nesprávne rozhodol, keď zamietol jeho návrh o zaplatenie zadržovanej rezervy na výmenu plynového sporáka. Čo sa týka odôvodnenia z titulu nevyplatennej odmeny predsedovi samosprávy súd nedostatočne zistil skutkovú podstatu veci, okrem iného aj v tom, že výplata bola podmienená vyrovnaním nedoplatkov voči navrhovateľovi na základe rozhodnutie predstavenstva. Nezakladá sa na pravde, že nedoplatky voči navrhovateľovi nevyrovnal, urobil tak 31.03.2005. Rozhodnutie súdu o podmieňovaní vyplatenia zaslúženej odmeny schválenej pre predsedov samospráv údajnou domnelou nepreukázanou nezákonnou pohľadávkou je zo strany súdu nepochopiteľné. Má pocit zaujatosti súdu voči nemu, keď sudkyňa mu vytýkala, že podáva bezdôvodné sťažnosti na ústavný súd, pričom svoje podania následne dopĺňa. Súd o jeho podaniach, ktoré uplatňoval v prvých vzájomných návrhoch (09.07.2002) nekonal a o týchto nakoniec nespravodlivo rozhodol až teraz, tzn. po 12 rokoch. Ďalej namietal protiprávnosť postupu Bytového družstva, ktorý nesprávne vykazoval konečný stav pohľadávky na konte úhrad. Povinnosťou navrhovateľa bolo mu zaplatiť vzniknuté preplatky z ročného vyúčtovania a prípadne nedoplatky vzniknuté z poplatkov z omeškania si mohol navrhovateľ vymáhať prostredníctvom súdu. Súd nedostatočne sa zaoberal jeho podaniami, ktoré súvisia s danou vecou, v ktorých v dostatočnej miere zdôvodnil tak nesprávne poplatky z omeškania ako aj súdne trovy. Opätovne zdôraznil, že navrhovateľ úmyselne protiprávne viedol všetky jeho pohľadávky na konte úhrad nájomného následkom čoho mal znemožnenú kontrolu správnosti účtovania a včasnosti uplatnenia svojich práv a postupne po oboznámení sa v súdnom spise, na základe doložených dokladov. Nedostatočnosť a neoprávnenosť účtovania navrhovateľom vyššie uvedených položiek v dostatočnej miere zdôvodnil súdu, k čomu priložil aj príslušné doklady. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a zároveň rozhodol rozsudkom, ktorým jeho protinávrhu v plnom rozsahu vyhovie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania, ktoré ku dňu podania odvolania vyčíslil sumou 113,66 Eur.

Navrhovateľ odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie s tým, že pokiaľ odporca namietala, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom domnieva sa, že súd sa nedopustil žiadnej procesnej vady, ktorá by mohla byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom rozhodnutie súdu považuje za správne. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že odporca predkladal súdu množstvo písomností a osobne sa zúčastnil na pojednávaní. Odporca sa mal možnosť na pojednávaní aktívne sa vyjadrovať, postupom súdu mu nebola vytvorená ani časová tieseň, ani

odmietnutie vykonanie takých dôkazov, ktoré by boli pre posúdenie a spravodlivé rozhodnutie vo veci podstatné. Čo sa týka námietky nesprávneho posúdenia premlčacej lehoty uviedol, že súd pri posudzovaní plynutia času uplatnenia práva postupoval v zmysle príslušných právnych predpisov (§ 101 a § 110 Občianskeho zákonníka). Čo sa týka námietky, že súd konal jednostranne v prospech navrhovateľa z dôvodu, že sudkyňa Okresného súdu Trnava bola funkcionárkou u navrhovateľa, navrhovateľ uviedol, že je pravdou, že v minulosti JUDr. U. L. bola členkou predstavenstva družstva zvolená delegátmi bytového domu, v ktorom v tom čase bývala. Pred viac ako desiatimi rokmi vlastníci bytov predmetného bytového domu odsúhlasili vypovedanie zmluvy o správe bytového domu uzavretej s navrhovateľom a odišli ku konkurencii. Aj z tohto dôvodu je zrejmé, že k súčasnému navrhovateľovi nemala sudkyňa osobný ani bližší vzťah, ktorý by jej bránil postupovať v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a vo veci spravodlivo konať a nakoniec vo veci rozhodoval iný zákonný sudca. K ostatným tvrdeniam uvádzaným odporcom už navrhovateľ podal v priebehu konania vysvetlenie, predložil potrebné dôkazy, preto ich ďalšie opakované uvádzanie pokladá za nadbytočné. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny a odvolanie odporcu zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec v medziach a rozsahu odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, pretože súd prvého stupňa vo veci zistil riadne skutkový stav potrebný pre právne posúdenie veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Vo veci vykonal náležité dokazovanie v potrebnom rozsahu zhodnotením jeho výsledkov v súlade s § 132 O.s.p., dospel k správny skutkovým zisteniam a na ich základe vyvodil vo veci samej správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré správne vyložil a svoje dôvody vedúce k danému rozhodnutiu aj náležite vysvetlil v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a z neho vyplývajúceho skutkového stavu a právneho stavu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a z obsahu spisu nevyplýva, že by svojím konaním (rozhodnutím) odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa posúdil relevantné skutočnosti a okolnosti súhrne a taktiež ich podrobne vyhodnotil. Odôvodnenie rozhodnutia rovnako je racionálne a logické. Argumenty súdu prvého stupňa podporujú príslušný záver o uplatnených nárokoch odporcu. V odvolaní odvolateľ neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvého stupňa zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia, alebo ktoré by neboli bývali známe. Z konania pred súdom prvého stupňa iným než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné práve hodnotenie stavu veci.

K odvolacím argumentom ohľadne nesprávneho právneho posúdenia premlčania, podľa obsahu odvolania možno len dedukovať, že odporca namieta úmyselné konanie navrhovateľa voči nemu, pre ktoré sa na ním uplatnený nárok má vzťahovať 10 ročná objektívna premlčacia doba. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožňuje. Odporca si v konaní uplatnil viac nárokov, ktoré si odvodzoval z ich vzťahu s navrhovateľom, ktoré mali plynúť z toho, že odporca je vlastníkom bytu, ku ktorému v rozhodnom období vykonával správu navrhovateľ, pričom odporca vykonával aj funkciu predsedu samosprávy v predmetnom obytnom dome. Odporca v priebehu konania svoje nároky uplatnil protinávrom proti návrhu navrhovateľa, pričom tieto vyvodzoval zo záväzkového vzťahu a v priebehu konania ani netvrdil a ani nenavrhol dôkazy na preukázanie, že zo strany navrhovateľa došlo k takému úmyselnému konaniu, ktoré by malo mať za následok vydanie bezdôvodného obohatenia, na ktoré sa má aplikovať 10-ročná premlčacia lehota. Ani odvolacie dôvody odvolateľa v tomto smere nie sú dostatočné a konkrétne. Objektívna premlčacia doba je totiž 10-ročná len v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia a začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Otázkou premlčacia preto súd prvého stupňa posúdil správne, v dôsledku čoho premlčané nároky zamietol a správne konanie v časti, v ktorých sú neodstrániteľné prekážky pre konanie, konanie zastavil.

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov. Súd prvého stupňa túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Každého z účastníkov teda zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom neunesenia dôkazného bremena. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadrení odporcu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada. Účastníci (na oboch procesných stranách) sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky (viď § 101 ods. 1 O.s.p.). Súd ale nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.) a nie účastníkov konania.

Je nesporné, že odporcovi ako účastníkovi konania bolo dané poučenie o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 1 a 4 O.s.p. Odporca bol vo veci vypočutý, počas celého konania mal možnosť prednášať návrhy na dokazovanie, pričom v odvolaní nenamietal, že súd niektorý z ním navrhnutých dôkazov (okrem znaleckého dokazovania, od ktorého sám upustil) nevykonával. Neobstojí ani námietka odporca, že súd nevykonával všetky dôkazy, ktoré by mohli objasniť dôvodnosť jeho protinávrhom. Súd okrem prípadov, ktoré má na pamäti v ust. § 120 ods. 1 veta druhá a § 120 ods. 2 O.s.p., medzi ktoré predmetná vec nepatrí, vykonáva dôkazy na návrh účastníkov a aj tie podľa vlastného uváženia, pričom nevykonanie toho-ktorého dôkazu musí v rozhodnutí odôvodniť.

Čo sa týka námietky nevykonanie znaleckého dokazovania, ktoré súd prvého stupňa aj nariadil a následne uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania a ustanovení znalca zrušil, tento svoj postup súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku riadne a zrozumiteľne zdôvodnil. K upusteniu od znaleckého dokazovania došlo súdom za súčinnosti a podnetu odporcu, ktorý návrh na vykonanie tohto dôkazu vzal späť.

Odvolací súd sa inak stotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa, že aj napriek pomerne nízkej výške pohľadávky uplatnenej protinávrhom odporcu a aj s prihliadnutím k zachovaniu princípu hospodárnosti konania, skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 1998 a 1999 vo všetkých položkách vyúčtovania a skontrolovať správnosť vyúčtovania zálohových úhrad a nákladov za užívanie bytu za rok 2004 len v časti týkajúcej sa položky vyúčtovania, merania a rozúčtovania nebolo v možnostiach súdu bez pomoci znalca a keďže tvrdenia navrhovateľa zostali nepreukázané, navrhovateľ sa dostal do situácie, keď neunesol dôkazné bremeno, ktoré spočívalo na ňom.

Odvolací súd nezdiala názor odporcu, že súd pri nároku na jeho odmenu z titulu vykonávania funkcie predsedu samosprávy nemal prihliadať na rozhodnutie predstavenstva, že odmena pre členov samosprávy bude vyplatená, len ak predseda samosprávy nebude mať nedoplatok na úhradách za užívanie bytu, ktorú podmienku odporca za rozhodné obdobia nespĺňal.

Čo sa týka pochybností odporcu o nezaujatosti a nestrannosti súdu, odvolací súd na toto nemohol prihliadnuť, pretože odporca mal možnosť túto námietku uplatniť riadne a včas a súd by sa ňou bol riadne vypořiadal.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní odvolacích dôvodov odvolateľa, odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa protinávrh odporcu čiastočne ohľadne sumy istiny 169,55 Eur spolu s úrokom vo výške 17,6% ročne zo sumy 50,92 Eur od 01.01.2002 do zaplataenia, zo sumy 41,86 Eur od 01.01.1998 do zaplataenia, zo sumy 76,77 Eur od 01.01.2005 do zaplataenia, konanie zastavil, a vo zvyšnej časti protinávrh odporcu zamietol, rozhodol vecne správne, preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p.

Odvolací súd podľa § 222 ods. 3 O.s.p. nariadil opravu rozsudku súdu prvého stupňa v jeho výroku v súlade s § 164 O.s.p., tak, aby bolo zrejmé, že súd rozhodol o protinávru odporcu.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.